

**PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE**
ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

**PODELITEV PRIZNANJ ZA VRHUNSKÉ DOSEŽKE
V ALPINIZMU, ŠPORTNEM PLEZANJU, TURNEM
SMUČANJU IN LEDNEM PLEZANJU**

Ljubljana, 30. januar 2025

UVODNIK

Spoštovane športnice, spoštovani športniki. Drage gostje, dragi gosti! Leto 2024 je bilo za športnice in športnike pod okriljem Planinske zveze Slovenije zelo uspešno in ponovno smo se zbrali, da izluščimo najvidnejše dosežke. Teh ni malo in spet smo lahko zelo ponosni na vašo športno in tekmovalno pot, na vse doseženo ter na številne vrhunske in ostale rezultate.

Če so olimpijske igre vrhunec športnikovega udejstvovanja, potem se višje ne da. Zlata Janja. Zmanjkuje nam besed za vse presežnike ob vsem doseženem, morda le tebi in tvoji celotni ekipi še enkrat globok poklon. Pravzaprav globok poklon celotni reprezentanci v športnem plezanju in vsem, ki ste tako ali drugače vpeti v čudovito zgodbo športa, ki že desetletja pelje in razvija to dejavnost. Vse do te mere, da je športno plezanje od obstranske adrenalinske dejavnosti postalo pomemben člen v mozaiku slovenske športne narodne identitete.

Če je športnoplezalni vlak utečen, k temu stremi ekipa turnih smučark in smučarjev, ki je z umestitvijo športa v olimpijsko družino dobila dodaten zagon. Odlično leto je za vami in vsem iskreno želimo, da se vam uresniči odkrita želja in namera ter si priskrbite vozovnico na zimske olimpijske igre. Naj vam predvideni strožji pogoji za kategorizacijo športnikov ne pristržejo kril. Vsem vpletenim, na različnih področjih in ravneh, je postavljen izziv, ki se ga bomo morali lotiti z vso resnostjo in v upanju, da bo mlad olimpijski šport dobil zaslužen mesto v slovenski družini olimpijskih športov.

Najmanj številčne so tekmovalne ledne plezalke in ledni plezalci, ki se v podhranjenih pogojih borijo za svojo sicer atraktivno tekmovalno disciplino. Kljub temu je nekaj posameznikov in posameznikov v lanskem letu doseglo kar nekaj odličnih rezultatov in želim vam, da vam ne zmanjka sape, tudi za vas bodo prišli boljši časi.

Slovenske alpinistke in alpinisti ste lani ponovno potrdili visok športni status slovenske alpinizma. Številni vrhunski vzponi, poleti in pozimi, doma in preko meja Slovenije, nakazujejo, da se morda po nekem mirnejšem obdobju alpinizem znova vzpenja na raven preteklih let. Zelo spodbudno. Predvsem pa je zelo spodbudno to, da se je dvignilo zanimanje za alpinistične odprave. Te so in bodo vedno ostale najžlahtnejša oblika alpinističnega udejstvovanja, ob nikakršnem nespoštovanju domačih in bližnjih gora Evrope.

Posebno čast tudi letos izkazujemo prejemniku prestižnega priznanja za življenjsko delo na področju alpinizma. To je letos spoštovani gospod Lojze Golob, ki je predvsem v šestdesetih letih prejšnjega stoletja pustil izjemen pečat v slovenskem alpinističnem prostoru. Iskrene čestitke in vse dobro še naprej.

Spoštovane športnice, spoštovani športniki, vaše poti in vaših uspehov ne jemljemo kot samoumevnih. Tako kot ne jemljemo samoumevno delo vaših trenerjev in vseh ostalih, vpletenih v vaše športno udejstvovanje. Ne pozabimo pa tudi na vas, spoštovani starši in vsi ostali domači. Brez vas, brez vaše pomoči in vašega odrekanja tako uspešnih športnih poti ne bi bilo. Iskrena hvala.

Za konec želim še enkrat čestitati vsem današnjim prejemnikom priznanj v imenu vodstva PZS in v svojem imenu ter vam želim tudi v prihodnje vse dobro na vaši športni in življenjski poti.

Srečno!

*Miha Habjan,
podpredsednik Planinske zveze Slovenije*

VSEBINA

UVODNIK	2
OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2024	5
PREDSTAVITEV NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV V LETU 2024	7
OCENA TEKMOVALNE SEZONE 2024 SLOVENSkih ŠPORTNIH PLEZALCEV	18
PRIZNANJA NAJUSPEŠNEJŠIM ŠPORTNIM PLEZALCEM V LETU 2024	19
PREGLED UVRSTITEV ČLANOV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA NAJVEČJIH TEKMAH V LETU 2024	23
PREGLED UVRSTITEV MLADINCEV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA SVETOVNEM IN EVROPSKEM PRVENSTVU V LETU 2024	23
DRŽAVNO PRVENSTVO	24
PRIZNANJA NAJUSPEŠNEJŠIM NAJUSPEŠNEJŠIM V GORSKIH ŠPORTIH V LETU 2024	26
PARTNERJI V LETU 2024	29

Planinska zveza Slovenije, Komisija za športno plezanje, Komisija za alpinizem in Komisija za gorske športe, Ljubljana; 30. 1. 2025.

Zbrali in uredili: Nejc Pozvek, član KA PZS, Miha Habjan, podpredsednik PZS, Tomo Česen, strokovni sodelavec PZS in Matjaž Šerkezi, strokovni sodelavec PZS.
Lektoriranje in strokovni pregled: Manca Ogrin
Fotografije: arhiv PZS in osebni arhiv nagrajencev, Marko Prezelj, Grega Valenčič, Ana Kovač in Manuel Lopez.
Oblikovanje: Media Center, Marko Gorjup s. p.

Publikacija je dostopna samo v e-obliki.

OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2024

Alpinistično leto 2024 je bilo zelo uspešno z vidika vzponov v tujini. Aleš Česen je z Britancem Tomom Livingstonom v avgustu uresničil večletni projekt nove smeri na skoraj osemtisočak Gašerbrum III (7952 metrov) po zahodnem razu. Za vzpon in sestop sta potrebovala sedem dni, to pa je vključevalo tudi sedeči bivač na višini 7800 metrov in tehnično zahtevne raztežaje na višini. Vzpon so prepoznali tudi v tujini, izjave in opisi pa dajo slutiti, da gre za njun največji podvig do zdaj.

September je zaznamovala ženska odprava v indijsko Himalajo. Popolnoma ženskih odprav je bilo v preteklosti zelo malo, kar je botrovalo odmevnosti tokratnega podviga. Vodji odprave Anja Petek in Patricija Verdev sta uspešno izpolnili glavni cilj odprave – osvojiti vrh še nepreplezanega, 6243 metrov visokega Lalunga I. Petdnevni vzpon se je odvil s precejšnjim odmerkom negotovosti, saj sta se plezalki soočili s spremenljivim vremenom, pomanjkanjem zaloga hrane in neugodnimi snežnimi razmerami. Poročila z odprave pričajo o dobrem timskem duhu in sodelovanju za dosego ciljev, kar je pri teh podvigih nepogrešljivo. Gibale so se v slabo raziskanem, šele pred kratkim za tujce odprtem mejnem območju indijske Himalaje.

Utečena naveza Luka Krajnc in Luka Lindič, ki se je leta 2023 na tem mestu znašla z domačo mojstrovino Lepotica in zver, je lani dokončala še en velik projekt. Trije obiski El Chaltena so bili potrebni za prvenstveno smer v južni steni gore Poincenot. Od vseh do zdaj omenjenih smeri ima ta največje tehnične težave; stene patagonskih vršacev so navpične in monolitne. Ko temu dodamo patagonsko vreme in zapleteno logistiko, se pokaže veličina dosežka. Vsaka nova smer v teh gorah je dragocena, plod trdega dela in nekaj sreče. Naveza Krajnc-Lindič jih ima že nekaj, z zadnjo pa je utrdila status v novi generaciji Slovencev, ki je zaznamovala gore nad Chaltenom.

V sklopu priprav na odpravo s Česnom je bil Tom Livingstone v aprilu na ledenikih aljaškega gorovja okoli Denalija, kjer sta z Gašperjem Pintarjem preplezala novo smer v 1600-metrski južni steni Mount Dickey. Štiri dni sta potrebovala za zanimivo, tehnično zahtevno smer, ki je izkoristila kratek trenutek lednih razmer v steni. Livingstone je na slovenske odprave prinesel vsestransko plezalno znanje in tehniko, s katero sta premagala številne ključne raztežaje, s trdo britansko etiko pa poskrbel, da smo ostali na pravi poti.

Ne gre izpustiti še zelo raziskovalne odprave članov PK Rifnik Šentjur, ki je v indijski Himalaji, na območju Zanskarja, osvojila tri nepreplezane šesttisočake. Šestčlansko odpravo je vodil Matija - Matic Jošt.

Komisija za alpinizem je podprla in omogočila še nekaj odprav: Marka Prezlja s poskusom na Nanda Devi East, dva obiska granitnih počki doline Ak-Su v Kirgiziji, odpravo AO PD Radovljica v kirgiški park Ala Archa in projekt Jerneja Kruderja v ameriškem Yosemite.

Slednje je prišlo konec leta. El Capitan v NP Yosemite, morda najslavnejša stena na svetu, zdaj nosi nov slovenski podpis. Jernej je s soplezalcem Dirkom Uhligom v štirih dneh prosto preplezal smer El Corazon (5.13b, 8a, 1000 m). Ko Jernej svojo pozornost počasi usmerja stran od tekmovalnega športnega plezanja popolnoma v skalo in velike stene, se dobri vzponi vrstijo, letos je namreč nanizal še vrsto težkih tradicionalnih smeri, pripravil pa tudi prvo ponovitev Lepotice in zveri naveze dveh Lukov.

Med vzponi na stari celini je treba izpostaviti solo vzpon čez Peutereyski greben, najdaljši greben Alp, izpod prstov Andreja Ježa. Z njim Andrej dokazuje visok raven aktivnosti, izkušenj in truda, ki jih vlaga v plezanje že dolgo časa. Tudi letos je doma preplezal kar nekaj novih smeri, predvsem na domačem Koroškem.

Na domačem terenu so plezalce v prejšnji zimi razveselile izjemne zimske snežne razmere. To je omogočilo ponovitve več dolgih smeri v zahtevnih stenah. Lepo je bilo za nekaj tednov opazovati in deliti ta posebni trenutek, ko se nam je narava nasmehnila in nas povabila k dogodivščini. Od vseh dobrih vzponov je meje v glavah najbolj premaknila skalaška trilogija Anje Petek in Petra Boriča. Po zimski ponovitvi Čopovega stebra (še v prejšnjem letu), sta si drznila sanjati še bolj ambiciozno. Skalaški tris – tri klasične smeri iz predvojnega obdobja v treh mogočnih severnih stenah – Špiku, Škrlatici in Triglavu – ena za drugo, so bile do zdaj že večkrat izziv za poletno rekreacijo tistih s kondicijo. Ampak pozimi? Verjetno si na to ni upal pomisliti nihče. Med 14. in 16. januarjem sta z minimalno pomočjo prijateljev (nekaj dostave hrane na zadnji bivač, v Vratih) eno za drugo opravila s trisom in si v naših, relativno majhnih hribih, privoščila dogodivščino epskih razsežnosti.

Anjina soplezalka z odprave Patricija Verdev je ravno tako nizala težke vzpone že pozimi. Izstopa ponovitev Direktne smeri v Špiku s soplezalcem Robertom Skumavcem.

Z vzponi v suhi skali sta navdušili še dve puncici. Sara Jaklič že dolgo vzdržuje visoko raven v skalnem plezanju in letos ni bila izjema. Le širša javnost je za to izvedela ob koncu leta, ob poslanem seznamu vzponov. Sare namreč, kljub temu da v plezališčih pleza 8b-je, na družbenih omrežjih ne boste našli. Poleg uspešne odprave v Ak-Su v Kirgiziji (Perestrojka na Pik Slesov) je zabeležila še proste ponovitve Templja skrivnosti v Ojstrici in Črne lepote v Vežici, pri vseh teh smereh izstopa dober slog vzpona – najtežji raztežaj v vodstvu na pogled.

Poleg nje ima impresiven seznam vzponov Eva Dana Vidmar: Cassinova smer v Zahodni Cini, Skriti izziv v Debeli peči (v ženski navezi s Katjo Mesarič), Nebeška streha v Velikem Draškem Vrh – vse na pogled oz. v prvem poskusu; in še več težkih smeri.

Pod okriljem Komisije za alpinizem PZS se je zvrstilo deset apinističnih taborov različnih usmeritev. Mladim angleškim alpinistom smo razkazali domače hribe v sijaju odličnih razmer pozimi, bilo je nekaj taborov za manj izkušene, za tiste z večjimi ambicijami, doma in v tujini. Izkušnje in znanje starejših se na taborih simbiotsko izmenjujejo za svežo motivacijo mlajših.

Medtem ko v obdobjih slabega vremena alpinistična aktivnost zamre, pa pridejo dnevi, kot je Festival alpinizma. Izjemen obisk in vzdušje vsako leto presenečata – takrat se pokaže, kako živi in številni smo. In če so nekatera leta odpravarsko sušna, pride leto, kot je bilo zadnje, ki slovenski alpinizem spet postavi na zemljevid – na štirih koncih sveta! Legenda o neuničljivem slovenskem plezanju vsake toliko potrebuje nekaj novega goriva. Skenemo lahko, da trenutne generacije držijo legendo pri življenju.

Gašper Pintar

PREDSTAVITEV NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV V LETU 2024

Komisija za alpinizem Planinske zveze Slovenije je skladno z vsakoletno prakso opravila izbor najuspešnejših na alpinistični sceni; izstopajočih posameznikov in navez, ki so s svojimi vzponi zaznamovali alpinistično leto 2024. Namen izbora je – kot vedno – strokovna ocena in ovrednotenje alpinističnega leta ter hkrati predstavitev oziroma promocija najboljših dosežkov za širšo javnost. S ciljem čim večje objektivnosti izbora vsako leto pri izboru sodelujejo izkušeni alpinisti različnih generacij; letos so se vabilu odzvali Andrej Grmovšek, Tadej Debevec, Urban Ažman, Tina Di Batista, Tomaž Jakofčič, Nastja Davidova Mlinarič, Matej Kladnik, Tjaša Jelovčan, Andrej Štremfelj, Miha Habjan, koordinacijo je znova prevzel Nejc Pozvek.

Glavni kriteriji za izbor so vrhunskost, prvenstvo, ideja in izbira cilja, drznost in avantura ter način opravljenega vzpona. Končni izbor je presek mnenj (tudi letos dopolnjen s posebej organiziranim posvetom) oziroma glasovanja, ki je včasih skorajda enoglasno, spet drugič izjemno tesno; letos dvomov v kategorijah naj alpinist in alpinistka tako rekoč ni bilo.

Absolutna primerjava je v alpinizmu nemogoča, zato je delo skupine zahtevno in včasih nevhvalno, vsi pa si ga, v prizadevanjih za skupno dobro, trudijo opraviti po najboljših močeh.

Aleš Česen (Alpski gorniški klub) *najuspešnejši alpinist*

Aleš Česen se je v letu 2024 vrnil k enemu svojih redkih neizpolnjenih alpinističnih ciljev – in ga dokončal v velikem slogu. Potem ko ju je s soplezalcem, Britancem Tomom Livingstonom, v sezoni 2022 zavrnilo predvsem slabo vreme, se jima je tokrat izšlo. Na najvišjega med sedemtisočaki – Gašerbrum III, 7952 m (naziv si deli skupaj z Gjačung Kangom), sta preplezala po zahodnem grebenu, prvenstveno smer pa poimenovala Edge of Entropy (ED+, 2000 m). Dva vertikalna kilometra zahtevnega plezanja, ki je proti vrhu ponudilo tehnično najzahtevnejše dele v relativno slabi skali, so začinila še slaba mesta za bivak, pri čemer izstopa sedeče odprto prenočevanje na 7800 metrih. Na vrh sta uspela priti peti dan vzpona, še dva dodatna sta potrebovala za sestop, ki je potekal na drugo stran gore in se je priključil normalni smeri na sosednji osematisočak Gašerbrum II.

Vzpon, ki je brez dvoma med najpomembnejšimi v letu 2024 v Himalaji in nasploh, in pri katerem tudi komisija za izbor najboljšega alpinista ni imela nobene dileme.

Anja Petek (Zgornjesavinjski alpinistični klub Rinka) *najuspešnejša alpinistka*

Anja Petek je znova sestavila odlično alpinistično sezono, katere krona je bila uspešna odprava v indijsko Himalajo s prvenstveno smerjo na še nepreplezani Lalung I (6243 m), v navezi s Patricijo Verdev. Teden dni trajajoča epopeja s prečenjem gore in smerjo, za katero sta potrebovali pet dni in jo poimenovali Here comes the sun (ED, M6+, AI5+, 2000 m). Zavidljivo bero vzponov je Anja opravila tudi v domačih gorah, pri čemer izstopajo prva ženska zimska ponovitev Čopovega stebra ter nato še prva zimska ponovitev trisa Skalaških smeri (med 13. in 15. januarjem v navezi s Petrom Boričem), pozimi prav tako še Poševna zajeda v Velikem Draškem vrhu in Drežniška v Loški steni, poleti pa štiri prvenstvene v Julijcih (po dve v Dolkovi špici in Dovškem Gamsovcu) in v sklopu priprave na odpravo še zanimiva enodnevna povezava treh Direktnih smeri nad Okrešljem.

Odmeven vzpon na odmevni odpravi in vsi ostali Anjini dosežki so trenutno brez primere v slovenskem ženskem alpinizmu, zato o izboru najboljših alpinistk tudi letos ni bilo dvoma.

Priznanja za posebne dosežke v alpinizmu prejmejo:

Luka Lindič in Luka Krajnc (AO PD Celje-Matica)

sta, le pol leta po triletnem projektu v Rjavini, ob koncu februarja 2024 dokončala še eno triletno skupno zgodbo in v patagonskem tritisočaku Poincenotu preplezala smer Pot (6c, A3, 750 m (500 m nove linije), 30 ur efektivnega plezanja) ter tako pripravila uvod v izjemno uspešno odpravarsko sezono za slovenski alpinizem. Smer je ponudila neverjetne prehode in odlične počitnice v strmi južni steni gore, dnevu dostopa in sestopa pa sta mogla dodati še tri v sami smeri.

Gašper Pintar (AO PD Ljubljana-Matica)

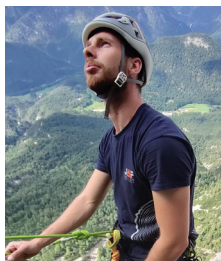
vsako leto znova poskrbi za kakšen presežek in letos mu je ta uspel na Aljaski, kjer sta skupaj z Britancem Tomom Livingstonom ulovila sicer skromne vremenske in snežne razmere ter v južni steni Mt. Dickeya (2909 m), nad ledenikom Ruth Gorge, v štirih dneh plezanja zmogla prvenstveno smer The Great Wall (1600 višinskih metrov, M7, A1, 6a), ki je ena redkih smeri v tem aljaškem orjaku. Gašper je sicer s Tomom v pretekli zimi preplezal tudi dve odlični smeri v domačih gorah: Sanjski ozebnik v Triglavu in Cozzolinovo zajedo v Malem Koritniškem Mangartu, obe prosto.

Patricija Verdev (AO PD Celje-Matica)

prejme priznanje za posebne dosežke za odličen prvenstveni vzpon v ženski navezi z Anjo Petek na še neosvojeni vrh Lalung I (6243 m) v indijski Himalaji. Vzpon uspešne ženske odprave, ki je odmevala doma in v tujini, jima je vzel pet dni, dodatna dva sta porabili še za sestop – nastala je smer Here comes the sun (ED, M6+, AI5+, 2000 m). Patricija je, tako poleti (dve prvenstveni v Dovškem Gamsovcu ter tris Direktnih nad Okrešljem) kot pozimi (Direktna v Špiku in Poševna zajeda v Velikem Draškem vrhu), dobro plezala tudi v domačih gorah.

Peter Borič (AO PD Radovljica)

je preteklo alpinistično sezono najbolj zaznamoval z zimskim povezovalnim vzponom treh Skalaških smeri, ki sta ga z Anjo Petek opravila med 13. in 15. januarjem 2024. Začela sta s Špikom, nadaljevala v Škrlatici in za konec dodala še Triglav (Skalaška z Gorenjsko). Dolgo ogledovana zamisel marsikaterega odličnega alpinista, ki se je končno uresničila.

Jernej Kruder (ŠPO PD Celje-Matica)

je, kljub temu da je še do nedavnega tekmoval na balvanih, redno nagradjen tudi za izjemne skalne vzpone v gorah. To sezono izstopa njegov nedavni prosti vzpon preko legendarnega El Capitana v dolini Yosemite, in sicer po smeri El Corazon, katere najtežji raztežaji (enega od njih je zmozel celo na pogled) dosegajo težavnost 8a, smer pa jima je – z nemškim soplezalcem Dirkom Uhligom – v štirih dneh, kolikor sta se zadržala v tisočmetrski steni, ponudila skupaj dobrih 30 zabeljenih raztežajev. Jernej je sicer v sklopu priprav na odpravo zmozel še številne odlične smeri s tradicionalnim varovanjem, med drugim je hitro, v enem dnevu, ponovil tudi Lepotico in zver v Rjavini (najtežji raztežaj, 8b, v drugem poskusu).

Eva Dana Vidmar (AO PD Ljubljana-Matica)

je v preteklem letu izjemno dobro plezala v skali. Lani najperspektivnejša alpinistka je na svoj seznam, rosnim letom navkljub (letnik 2002!), vpisala pomembne in zahtevne moderne večraztežajne smeri v Tofani di Rozes (Campani di Merenda ter Il mil criceto, obe 7b) in Beli peči (Aria Sotille, 8a), ter še nekatere odlične klasike: Cassinovo smer v Zahodni Cini, Nebeško streho v Velikem Draškem vrhu in Skriti izziv v Debeli peči. Letna bera in raven, ki jima v slovenskem ženskem alpinizmu le težko najdemo primerjavo.

Pripravil: Nejc Pozvek

Alojz Karel Golob - Lojze *priznanje PZS za življenjsko delo v alpinizmu*

Lojze Golob je začel plezati v Celju, med šolanjem se je preselil v Ljubljano. Ob 300 alpinističnih vzponih je bil tudi član jugoslovanskih mednarodnih odprav.

V Solčavi živi in vrtnari 81-letni **Lojze Golob**. Ljubitelji gora in alpinizma, predvsem tisti iz Celja in Ljubljane, ga dobro poznajo, saj je s svojimi vzponi večkrat opozoril nase. Rodil se je 21. junija 1939 v Celju, kjer je tudi gor rasel. »Po vojni nas je oče poslal v šole, da smo se izučili za poklic. Tedaj ni bil čas za filozofijo ali glasbo,« je jasen Lojze. Že v rani mladosti se je zaljubil v hribe, in sicer prav tako po zaslugi očeta, ki je njega in mlajšega brata **Janeza** vzel s sabo na Koroško.

Lojze Golob se je po gimnaziji in srednji šoli ter fakulteti izšolal za inženirja elektronike, delal je v Iskri in na policiji, v republiškem sekretariatu za notranje zadeve. Danes je v pokoju, ponosen je na svoja dva otroka in tri vnuke. »Saj bi hodil v hribe, pa ne morem zaradi kolkov,« potarna in prizna, da v teh mesecih najbolj pogreša druženje z vnuki.

Lojze Golob, prejemnik priznanja Planinske zveze Slovenije za življenjsko delo v alpinizmu 2025, danes živi v Solčavi. (foto osebni arhiv)

Osem prvenstvenih, šest prvih pristopov

Plezati je začel leta 1956, ko je postal član Alpinističnega odseka PD Celje-Matica, kjer so že plezali **Tine Orel**, mag. **Dušan Gradišnik** in **Ciril Debeljak**. »Cela garda nas je bila tu, danes sva živa le še jaz in

Dušan Kukovec,« pove Lojze, za katerim je okoli 300 alpinističnih vzponov. Prvič je šel v steno s Cirilom Debeljakom in leto dni mlajšim bratom, preplezali so Dušanov steber v Mali Rinki. Lojze je nanizal osem prvenstvenih vzponov, v svoj gorniški dnevnik pa vpisal tudi šest prvih pristopov. Med največja gorniška doživetja šteje naslednje vzpone: Zajeda v Travniku (z njim **Ivo Reya**, leta 1958), Direktna v Štajerski Rinki (zimski prvenstvena, **Silvester Jošt**, 1958), Dularjeva zajeda v Jalovcu (prvenstvena, **Ljubo Juvan**, 1963), Illampu v Kordiljerah — tretji vzpon, **Tine Mihelič**, 1964) ter Anapurna IV, 7523 m (**Aleš Kunaver** in dr. **Jože Andlovic**).

Z ladjo v Bolivijo

Ko se je začel šolati v Ljubljani, je postal član Akademskega alpinističnega odseka. »Večkrat sem plezal v navezi z bratom Janezom, moj plezalni partner je bil tudi Ivo Reya, bila sva si enakovredna. Z mano v steni je bil tudi žal že pokojni Ljubljčan **Lojze Šteblaj**,« se spominja Lojze, ki je bil član dveh jugoslovanskih odprav na tuje. »Takrat so bile odprave na tuje kot neke vrste olimpijske reprezentance. Vodja je bil tisti, ki je zbral ekipo. Sestavil jo je iz alpinistov, ki so dobri, med sabo kompatibilni, predvsem s praviimi človeškimi vrlinami. Predvsem niso smeli biti prepirljivi. Ko si pet, šest mesecev zdoma, ločen od vsega, se lahko zgodi marsikaj. Saj vemo, da je bilo v zgodovini kar nekaj odprav, kjer so se skregali.«

Najbolj fascinantno dejstvo pri tej odpravi je, da so šli povsem v neznanu. Težko si predstavljamo, v kaj so se sploh spustili. Tu je šlo za pionirsko dejanje in za tisti pravi alpinizem, ki v osnovi pomeni tudi odkrivanje neznanega. Pri tem niso imeli na voljo ne interneta ne česa drugega, takrat še telefonov ni bilo! Zemljevid bolivijskih Andov je bil takrat poln belih lis. Pred odhodom si sploh niso mogli določiti alpinističnih ciljev, saj vrhovi niso bili vrisani na zemljevide, literature praktično ni bilo. Šele v La Paz so se lahko pogovorili z domačini in se odločali za cilje kar tam, ko so imeli Kraljevske gore pred seboj. Prišli so v La Paz in tam zagledali pred seboj 200 kilometrov gorske verige, ki je bila praktično deviška, razen nekaj najvišjih vrhov. Odločili so se, da bodo naredili čim več prvenstvenih vzponov in kakšnega na najvišje vrhove, in to jim je dejansko uspelo.

*»Mi smo bili med zadnjimi, ki so še smeli okušati nedotaknjene sadeže, in prav to je bilo najslajše. Segli smo v samo srž alpinizma. Predvsem pa so nam Kraljevske gore darovale dragoceno osebno doživetje. Sedaj vem, kako odločilnega pomena je bilo srečanje z Andi na moji življenjski poti, ki sem jo v veliki meri posvetil goram. Bila je ljubezen na prvi pogled. Ostala je trajna in stanovitna,« je napisal Tine Mihelič v svoji knjigi *Beli vrhovi zelene celine*. (Tina Horvat)*

Lojze Golob na vrhu Illampu leta 1964 in v steni Cordillere Real v Andih istega leta. (foto osebni arhiv)

Leta 1964 je šel naprej v Bolivijo, kjer se je povzpел na Illampu, četrti najvišji vrh v Boliviji, ki meri 6368 metrov in je del gorske verige Andi. »To so bili drugi časi, predvsem pa je bil takrat čas poceni ... V Južno Ameriko smo potovali z ladjo! Celotna odprava je trajala pol leta. Moral si imeti dovolj časa, jaz sem bil še študent. To je bil pravi cirkus, na pot smo šli brez vizumov,« opiše delček tega, kako so potovali do Argentine, od tam do Bolivije pa z vlakom. Še bolj epsko pa je bilo leta 1969.

Vzpon na Illampu (6362 m) je bil vrhunec odprave. Nanj sta se povzpela Lojze in Tine. Vzpon nanj je zelo zahteven, saj velja za prvaka Kraljevske verige in je bil najtežje dostopen vrh v tem gorstvu in v Boliviji nasploh. V jeziku aymara pomeni močan in še zdaj velja za kralja gora z enim najtežavnejših plezalnih vzponov. V knjigi je Tine zapisal, da je imel **v tistem času sloves in pravljčni sijaj Trnuljčice**, ki je po plezalski veljavi prekašal najvišjo goro Kraljevske verige Illimani.

Z Lojzetom sta bila šele tretja pristopnika in vzpona sta se lotila z največjim možnim zanosom in voljo, da bosta vanj vložila vse, kar sta premogla. Illampu je nato dve desetletji ostal najvišja točka slovenskega andinizma!

O zadnjih metrih čez vršno gobo (z opastjo) je Tine napisal: »Na vnebohod sva se pripravila kot inkovska svečenika pred vstopom v sončni tempelj. Iz nahrbtnika sva privlekla zastavici in ju privezala na cepin. Ko danes gledam orumenelo fotografijo z Lojzom na vrhu Illampa z zmagošlavno okrašenim cepinom, me vedno znova prešine misel, da sva tam gori stopila na svoj življenjski vrhunec.« (Tina Horvat)

Šerpe in sahabi na odpravi na Anapurno II., 1969. V zadnji vrsti z leve stojijo: dr. Tone Wraber, Matic Maležič, Kazimir Drašlar, Lojze Golob, dr. Jože Andlovic, Anton Sazonov-Tonač, Franc Štupnik-Cicko, Klavdij Mlekuž; v drugi vrsti z leve: Zoran Jerin in Šerpe; v prvi vrsti z leve Šerpe in zadnji Aleš Kunaver. (arhiv TMZ-GMJ)

Razbili dve vozili

To je bila tretja jugoslovanska odprava v Himalajo, alpinisti pa so vnovič želeli poskusiti na Kangbačnu. Sprva ni šlo, nepalske oblasti niso izdale dovoljenja za vzpon na to goro. Kljub temu je bila odprava izjemno uspešna! Pod vodstvom Aleša Kunaverja je tako uspel drugi pristop na 7937 m visoko Anapurno II (pod njega sta se podpisala **Kazimir Drašlar - Mikec in Matija Maležič - Matic**), za uspešnost odprave pa je poskrbel tudi tretji pristop na 7540 m visoko Anapurno IV, na katero so prišli Jože Andlovic, Lojze Golob in Aleš Kunaver. V njej so bili še **Klavdij Mlekuž, Anton Sazonov - Tonač, Franc Štupnik - Cicko**, novinar **Zoran Jerin** ter botanika **Tone Wraber in Andrej Martinčič**.

»Kot sem rekel že prej: to so bili drugi časi. Mi nismo potovali z letali kot danes. V Ljubljani smo naložili poln kamion robe in se s tem tovornjakom in dvema kombijema odpravili na kar 11.500 kilometrov dolgo pot do Katmanduja. Ko smo prišli na cilj, smo imeli že pol hriba osvojenega,« pove Lojze in v isti sapi spomni, da je bilo treba priti še domov. Pot pa je bila zahtevna. »Na poti je bilo treba popraviti mašino. Imeli smo dve prometni nesreči, prvi kombi smo razbili v Turčiji, drugega v Indiji. Ob tem se je v Indiji poškodoval naš voznik, biolog dr. Martinčič, ki si je zlomil nogo. Najprej ga je bilo treba spraviti do bolnišnice, ki pa ni bila kaj prida. Potem smo našli prvo primerno letalo in ga poslali domov, kjer so mu v Ljubljani uredili nogo.«

Smrt pod plazom

Nesreča ne počiva, doživel jo je tudi Lojze. Leta 1960, bilo je na dan republike, 29. novembra, je pod plazom pod Ojstrico umrl Ivo Reya. »Iva je zadušilo, midva z Dušanom Kukovcem sva se rešila. Šel je gor, nisva ga hotela pustiti samega, žal pa je za svojo neumnost plačal z življenjem,« se spominja tragedije, ki je bila usodna za prvega jugoslovanskega judoista s črnim pasom. Lojze se je v eni od akcij poškodoval ob padcu v Rumeni zajedu v Koglu. »Brat me je zadržal, roka je bila prebita, a sva se do večera izvlekla ven,« še doda. »Po taki nesreči si moraš najprej zaceliti rane, potem greš dalje. Tako je tudi pri gorskih reševalcih. To je tvoje delo, smrt pa je tam zelo pogosta. Najbolj srečen si, ko se koga reši. Spomnim se, da smo pred leti reševali deklo, ki je na Kamniškem sedlu pri Okrešlju podrsala po ledenem žlebu. K sreči se je ustavila tik pred skokom v Logarsko dolino. Minilo je precej časa, ko sem bil spet na koči na Okrešlju. Prišla je do mene in rekla: 'Me poznate?' Nisem vedel, kdo je. Pa je rekla, 'vi ste tisti, ki ste me reševali,« se spominja.

Tri generacije v steni

Lojzetov sin Jure je bil uspešen športni plezalec, od leta 2008 je trener športnega plezanja. Začel je leta 1985. Njegov največji dosežek je smer Martin Krpan (9a) v Mišji peči, ki velja za eno težjih v svetu. Komisija za športno plezanje mu je v letih 1998, 1999, 2001 podelila naziv najuspešnejšega športnega plezalca Slovenije. Pleza tudi eden od Lojzetovih vnukov.

*Vir: Drago Perko, Slovenske novice (18. 1. 2021);
z dodanimi komentarji Tine Horvat*

Ocena tekmovalne sezone 2024 slovenskih športnih plezalcev

Sezona 2024 je za nami in čas je, da naredimo pregled iztekajočega se leta. Vrhunec lanske sezone je bil izjemen dosežek **Janje Garnbret**, ki je z osvojenim **zlatom na olimpijskih igrah v Parizu** še enkrat potrdila svoj status ene največjih športnic vseh časov. Njena zmaga je ne le zgodovinski trenutek za slovensko športno plezanje, temveč tudi navdih za vse generacije plezalcev. V znamenju olimpijskih iger je bila celotna prva polovica leta, kjer sta si na olimpijskem kvalifikacijskem turnirju nastop v Parizu priplezala tudi **Mia Kramp** in **Luka Potočar**. Njuna prisotnost na največjem športnem odru je dokaz, da se Slovenija kljub maloštevilnosti uspešno kosa z najboljšimi na svetu.

Na **evropskem prvenstvu v Villarsu** so člani članske reprezentance pokazali svojo konkurenčnost, čeprav so z uvrstitvami na stopničke tokrat ostali praznih rok. Kar petkrat so končali tik pod odrom za zmagovalce tako v balvanih, težavnosti in kombinaciji, kar je rezultat, ki odraža visoko raven, a nas hkrati opominja na potrebo po dodatnem delu in izboljšavah.

Med mladinsko ekipo sta izstopali novopečeni **mladinski svetovni prvakinji Jennifer Buckley** in **Rosa Rekar**, ki sta s pridom izkoristili tudi svoje prve nastope med člansko elito in potrdili, da je prihodnost slovenskega plezanja obetavna.

Paraplezanje je prav tako pomemben del naše skupnosti, še več pozornosti pa si je prislužilo z vključitvijo v program paraolimpijskih iger v Los Angelesu leta 2028. Paraplezalna reprezentanca z **evropsko podprvakinjo Manco Smrekar** na čelu opozarja na pomen vztrajnosti in premagovanja ovir.

Na področju razvoja smo v lanskem letu naredili pomembne korake. Nadaljevali smo z vlaganjem v mlajše generacije, s projektom **razvojne skupine** tekmovalni slog plezanja približujemo najmlajšim. Množično obiskani treningi **hitrostnega plezanja** nakazujejo zanimanje za disciplino, s strukturiranim pristopom pa smo na poti k mednarodni udeležbi in vse boljši konkurenčnosti. Na domačih tleh smo gostili tudi tekmo svetovnega pokala, ki bo v Kopru ostala še vsaj naslednja štiri leta. Organizacija tega prestižnega dogodka je velik uspeh, ki povečuje prepoznavnost plezanja v slovenskem prostoru

in nudi našim tekmovalcem dodatno priložnost za tekmovanje v domačem okolju.

Čeprav je bilo v sezoni opaziti tekmovalne pomanjkljivosti, je ta vseeno prinesla pomembne lekcije in izkušnje, ki nas bodo vodile naprej. S pomočjo kakovostnega dela trenerjev, vztrajnosti tekmovalcev in predanosti celotne plezalne skupnosti se bomo trudili, da prihodnje leto znova dosežemo vrhunske rezultate, obdržimo Slovenijo med najboljšimi reprezentancami na svetu in približamo plezanje čim širšemu občinstvu v Sloveniji.

Ajda Remškar,
strokovna sodelavka Planinske zveze Slovenije za športno plezanje

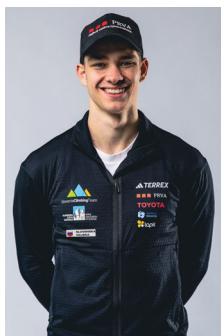
PRIZNANJA NAJUSPEŠNEJŠIM ŠPORTNIM PLEZALCEM V LETU 2024

Komisija za športno plezanje PZS je ob koncu pretekle sezone sklenila, da kot običajno razglasi najuspešnejšo športno plezalko in plezalca, poleg tega pa podeli še sedem priznanj za vrhunske dosežke ter dve priznanji mladim perspektivnim plezalcem za dosežene rezultate na mednarodnih tekmah v mladinski konkurenci.

Janja Garnbret (Šaleški AO) najuspešnejša športna plezalka

V olimpijsko leto 2024 je vstopila z enim samim ciljem: zlato medaljo na olimpijskih igrah v Parizu. Breme favoritke na največjem športnem tekmovanju si, kot pravi, nalaga sama, a oči slovenske in svetovne javnosti so bile vsekakor uprte vanjo. V svojem slogu je poskrbela za razburljiv razplet tekme in ponovno stopila na najvišjo olimpijsko stopničko. V svetovnem pokalu je nastopila petkrat, seveda se je udeležila tudi domače tekme in slovenske navijače v Kopru razveselila s spektakularnim plezanjem. Za njo je leto, v katerem je zmagala prav na vseh tekmovanjih, na katerih je nastopila. Za vse svoje dosežke si je že petič prislužila naslov slovenske športnice leta. Najuspešnejša športna plezalka leta 2024 je dvakratna olimpijska prvakinja Janja Garnbret.

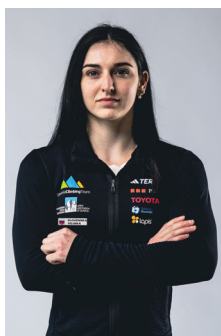

Luka Potočar (ŠPO PD Radovljica)

najuspešnejši športni plezalec

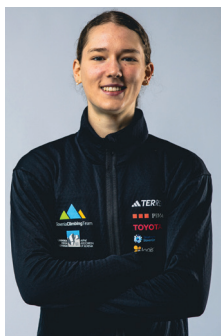
Slovenijo je kot prvi moški predstavnik v plezanju zastopal na olimpijskih igrah. Nastop na 33. poletni olimpijadi si je priboril na tekmah olimpijskega kvalifikacijskega turnirja v Šanghaju in Budimpešti. Na evropskem prvenstvu v Villarsu je plezal v finalu kombinacije in težavnosti, kjer je končal na četrtem in petem mestu.

Mia Krامل (AO PD Kranj)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Na olimpijskem kvalifikacijskem turnirju si je pripelzala vstopnico za olimpijske igre, kjer je tekmovalje sklenila na 17. mestu in tako postala dvakratna olimpijka. V svetovnem pokalu se je v finale v težavnosti uvrstila v kitajskem Wuijangu in francoskem Chamonixu.

Jennifer Buckley (PK Scena)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Na svoji krstni tekmi svetovnega pokala v balvanih je osvojila srebrno medaljo, kjer je v finalu v Innsbrucku zaostala le za rojakinjo Janjo Garnbret. V mladinskih vrstah je v lanski sezoni pri kadetinih nanizala dvakratni naslov svetovne prvakinja, naslov evropske prvakinja in skupno zmago v seštevku tako balvanov kot tudi težavnosti.

Rosa Rekar (PK FA)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

V svoji prvi sezoni v članskem svetovnem pokalu se je v težavnosti dvakrat uvrstila v finale: v Seulu je bila šesta, v Brianconu pa je končala tik pod stopničkami na četrtem mestu. Postala je tudi mladinska svetovna prvakinja in evropska podprvakinja v težavnosti.

Sara Čopar (ŠPO PD Celje-Matica)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Preboj v finale med člansko elito ji je uspel na evropskem prvenstvu v švicarskem Villarsu, kjer je z vrhunskim plezanjem osvojila četrto mesto tako v težavnosti kot tudi v kombinaciji.

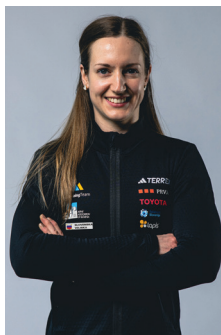

Anže Peharc (AO PD Kranj)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Tudi zanj je v lanski sezoni rezultatsko najbolj izstopalo evropsko prvenstvo v Villarsu, kjer je v finalu v balvanih končal tik pod odrom za zmagovalce, na četrtem mestu. V svetovnem pokalu je na vseh petih balvanskih tekmah plezal v polfinalu, v kitajskem Keqiau je končal znotraj deseterice.

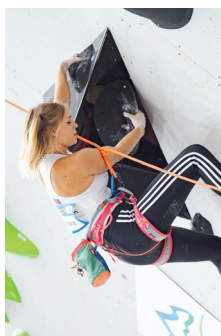

Katja Debevec (PK Scena)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Za njo je konsistentna sezona, v balvanskem svetovnem pokalu se je namreč uvrstila v polfinale na vseh prizoriščih, kjer je nastopila. Najboljši rezultat je dosegla s finalom in šestim mestom na evropskem prvenstvu v Villarsu.

Manca Smrekar (AO PD TAM Maribor)

priznanje za vrhunske dosežke na tekmovanjih

Komisija za športno plezanje PZS letos podeljuje priznanje za vrhunske dosežke tudi paraplezalki Manci Smrekar, ki je na evropskem parapleznem prvenstvu v Villarsu postala evropska podprvakinja v kategoriji AU3. V svetovnem pokalu je stala na stopničkih na vseh treh tekmah, bila je srebrna v Innsbrucku ter bronasta v Salt Lake Cityju in Arcu.

PRIZNANJA PERSPEKTIVNIM ZA REZULTATE NA TEKMOVANJIH V ŠPORTNEM PLEZANJU

Zala Mlakar Starič (PK FA)

Svoji krstni zmagi na tekmah evropskega pokala v švicarskem Bernu je dodala še tretje mesto v Žilini na Slovaškem, s čimer je zbrala največ točk in tako osvojila skupno zmago v težavnostnem seštevku evropskega mladinskega pokala.

Gorazd Jurekovič (ŠPO PD Radovljica)

Postal je skupni zmagovalec evropskega mladinskega pokala v težavnosti, na tekmi v Žilini je v kategoriji mladincev stopil na najvišjo stopničko. Sezono je sklenil z uvrstitvijo v finale in končnim šestim mestom na mladinskem evropskem prvenstvu v balvanih.

PREGLED UVRSTITEV ČLANOV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA NAJVEČJIH TEKMAH V LETU 2024

1. mesto	Janja Garnbret	Pariz (FRA)	olimpijske igre	kombinacija
	Janja Garnbret	Keqiao (KIT)	svetovni pokal	balvani
	Janja Garnbret	Wujiang (KIT)	svetovni pokal	težavnost
	Janja Garnbret	Innsbruck (AVS)	svetovni pokal	težavnost
	Janja Garnbret	Innsbruck (AVS)	svetovni pokal	balvani
	Janja Garnbret	Koper (SLO)	svetovni pokal	težavnost
2. mesto	Janja Garnbret	skupna uvrstitev	svetovni pokal	težavnost
	Jennifer Buckley	Innsbruck (AVT)	svetovni pokal	balvani

PREGLED UVRSTITEV MLADINCEV NA ZMAGOVALNE STOPNIČKE NA SVETOVNEM IN EVROPSKEM PRVENSTVU V LETU 2024

1. mesto	Jennifer Buckley	Guiyang (KIT)	svetovno prvenstvo	kadetinje	težavnost
	Jennifer Buckley	Guiyang (KIT)	svetovno prvenstvo	kadetinje	balvani
	Jennifer Buckley	Troyes (FRA)	evropsko prvenstvo	kadetinje	težavnost
	Rosa Rekar	Guiyang (KIT)	svetovno prvenstvo	mladinke	težavnost
2. mesto	Rosa Rekar	Troyes (FRA)	evropsko prvenstvo	mladinke	težavnost

Težavnost:

Rezultati:

Člani	Članice
1. Potočar Luka (2001) - ŠPO Radovljica	1. Rakovec Lučka (2001) - PK FA
2. Golob Samo (2005) - ŠPO Rašica	2. Rekar Rosa (2005) - PK FA
3. Margon Matevž (2006) - PK Scena	3. Krampl Mia (2000) - AO Kranj
Mladinci	Mladinke
1. Jerman Luka (2005) - PK Scena	1. Rekar Rosa (2005) - PK FA
2. Jurekovič Gorazd (2006) - ŠPO Radovljica	2. Čopar Sara (2005) - ŠPO Celje
3. Golob Samo (2005) - ŠPO Rašica	3. Mlakar Starič Zala (2006) - PK FA
Kadeti	Kadetinje
1. Knez Svit (2007) - ŠPO Celje	1. Rakar Tinka (2007) - ŠPO Radovljica
2. Čreslovnik Lan (2008) - ŠD Balvanija	2. Tišler Močnik Maksa (2008) - ŠPO Radovljica
3. Koštomaj Anej (2007) - ŠPO Celje	3. Podobnik Maruša (2008) - ŠPK Andreja Kokalja
Starejši dečki	Starejše deklice
1. Stanovnik Martin (2010) - ŠPD Korenjak	1. Babič Liza (2010) - ŠPO Jesenice
2. Pengov Pavel Gal (2009) - ŠD Balvanija	2. Isak Naja (2009) - ŠD Balvanija
3. Hren Tadej (2010) - PK Slovenske Konjice	3. Brnot Mrak Tia (2010) - ŠD Balvanija
Mlajši dečki	Mlajše deklice
1. Mohar Tibor (2011) - ŠPO Radovljica	1. Skukan Mlačnik Ajda (2011) - ŠPO Tržič
2. Travnik Maj (2011) - ŠPO Jesenice	2. Dražumerič Sofija (2012) - ŠPO Celje
3. Iveković Sever (2012) - ŠPD Korenjak	3. Marjetič Zala (2011) - ŠPD Korenjak
Cicibani	Cicibanke
1. Vračko Luka (2014) - AK Impol Slovenska Bistrica	1. Slokar Sofija (2013) - PK Scena
2. Oblak Arne (2015) - PK Škofja Loka	2. Jamnikar Nia (2013) - PK Scena
3. Dolinar Max Felix (2013) - ŠPD Korenjak	3. Obrez Ema (2014) - ŠPO Celje

Balvansko plezanje:

Rezultati:

Člani	Članice
1. Črep Lovro (2004) - Šaleški AO	1. Buckley Jennifer Eucharja (2007) - PK Scena
2. Kotar Matic (1999) - ŠPO Radovljica	2. Debevec Katja (1995) - PK Scena
3. Vezonik Gregor (1995) - PK Kamnik	3. Garnbret Janja (1999) - Šaleški AO
Mladinci	Mladinke
1. Jurekovič Gorazd (2006) - ŠPO Radovljica	1. Mlakar Starič Zala (2006) - PK FA
2. Margon Matevž (2006) - PK Scena	2. Rekar Rosa (2005) - PK FA
3. Jaki Jaka (2005) - DRPK	3. Funa Lina (2006) - ŠPK Plus
Kadeti	Kadetinje
1. Koštomaj Anej (2007) - ŠPO Celje	1. Rakar Tinka (2007) - ŠPO Radovljica
2. Čreslovnik Lan (2008) - ŠD Balvanija	2. Zajc Neža (2007) - PK Scena
3. Knez Svit (2007) - ŠPO Celje	3. Podobnik Maruša (2008) - ŠPK Andreja Kokalja
Starejši dečki	Starejše deklice
1. Rajšek Matej (2009) - PK Klajmber	1. Isak Naja (2009) - ŠD Balvanija
2. Pengov Pavel Gal (2009) - ŠD Balvanija	2. Bobnar Tina (2010) - ŠPD Plezarna
3. Tomažin Lovro (2010) - PK Scena	3. Škrlec Eva (2009) - AK Impol Slovenska Bistrica
Mlajši dečki	Mlajše deklice
1. Koroš Žiga (2011) - Koroški PK Prevalje	1. Skukan Mlačnik Ajda (2011) - ŠPO Tržič
2. Žmavc Andre (2011) - PK FA	2. Marjetič Zala (2011) - ŠPD Korenjak
3. Stevanović Luka (2012) - PK Žirovnica	3. Tarkuš Vesna (2011) - AK Impol Slovenska Bistrica
Cicibani	Cicibanke
1. Pibernik Tine (2013) - ŠPO Komenda	1. Jamnikar Nia (2013) - PK Scena
2. Vračko Luka (2014) - AK Impol Slovenska Bistrica	2. Slokar Sofija (2013) - PK Scena
3. Dolinar Max Felix (2013) - ŠPD Korenjak	3. Pečenko Lili (2013) - DRPK

Klubski pokal:

1. ŠPO PD Celje-Matica
2. PK Scena
3. ŠPO PD Radovljica
4. AK Impol Slovenska Bistrica
5. ŠPD Korenjak
Skupno uvrščenih 42 klubov s točkami.

PRIZNANJA NAJUSPEŠNEJŠIM V GORSKIH ŠPORTIH V LETU 2024

Rea Kolbl (Društvo za razvoj turnega smučanja) *najuspešnejša tekmovalna turna smučarka*

Na evropskem prvenstvu v Flaine-Chamonixu je v disciplini posamično osvojila 16. mesto. Na svetovnem pokalu v Schladmingu je v disciplini šprint dosegla 23. mesto, v Andori pa v disciplini vzpon 28. mesto. Skupaj z Luko Kovačičem je v mešani štafeti v Villarsu dosegla 9. mesto.

Luka Kovačič (Društvo za razvoj turnega smučanja) *najuspešnejši tekmovalni turni smučar*

Na državnem prvenstvu v vzponu na Lumarjevem vertikalnu 2024 je znova osvojil naslov državnega prvaka. V skupnem seštevku svetovnega pokala je zbral 196 točk in zasedel 47. mesto. Na evropskem prvenstvu v Flaine-Chamonixu je v vzponu dosegel 16. mesto, medtem ko je v disciplini posamično v Cortini d'Ampezzo zasedel 21. mesto. Izjemen uspeh je dosegel tudi v mešani štafeti, kjer je skupaj z Reo Kolbl osvojil 9. mesto v Villarsu.

Klara Velepec (Turnosmučarski klub LiMa)

priznanja perspektivnim

S tekmovalnim turnim smučanjem se je začela ukvarjati konec leta 2023. Na evropskem prvenstvu v Flaine-Chamonixu je v disciplini vzpon osvojila srebro, prvo slovensko medaljo na največjih turnosmučarskih tekmovanjih. Z Majem Pritržnikom sta v mešani štafeti dosegla 6. mesto. Na mladinskih tekmah za svetovni pokal je v Berchtesgadnu zasedla drugo mesto v vzponu, v Moldeju na Norveškem pa osvojila kar tri medalje: srebrni v vzponu in šprintu ter bronasto posamično.

Maj Pritržnik (Turnosmučarski klub LiMa)

priznanja perspektivnim

Na evropskem prvenstvu v Flaine-Chamonixu je v disciplini vzpon osvojil 5. mesto, v disciplini posamično pa 11. mesto. Skupaj s Klaro Velepec je v mešani štafeti dosegel 6. mesto. Na finalu mladinskega svetovnega pokala v Moldeju na Norveškem je dosegel 5. mesto v vzponu in 10. posamično.

Gregor Šegel (Alpinistični odsek PD Ljubljana-Matica) *najuspešnejši tekmovalni ledni plezalec*

Svoj najpomembnejši rezultat v tekmovalnem lednem plezanju je dosegel z zmago na tekmi celinskega pokala v Sunderlandu (Velika Britanija) februarja 2024, decembra istega leta pa je izvrstnim predstavam celinskega pokala dodal še 3. mesto v Brnu na Češkem. V letu 2024 si je tudi nadel krono državnega prvaka. Poleg ukvarjanja s tekmovalnim lednim plezanjem je Gregor tudi aktiven alpinist, ki se udeležuje alpinističnih odprav (Patagonija 2022 in Himalaja 2023).

PARTNERJI V LETU 2024

Vseh letošnjih uspehov in doseženih rezultatov seveda ne bi mogli uresničiti brez pomoči nekaterih sponzorjev in donatorjev ter seveda države. Tako bi se radi ob tej priložnosti iskreno zahvalili vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da slovensko plezanje drži korak s svetovnim vrhom. Hvala v imenu vseh.

Sofinanciranje kakovostnega in vrhunskega športa

Fundacija za šport
www.fundacijazasport.org

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO,
TURIZEM IN ŠPORT

Sponzorji reprezentance v športnem plezanju

Partnerji

**PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE**
ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

